

Η αρχική ιδέα για την κατασκευή του έργου

Η έλλειψη νερού στο Θεσσαλικό κάμπο δεν είναι σημερινή διαπίστωση. Ήδη από τη δεκαετία του 1920, ο καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (ΕΜΠ) Κουτσοκώστας είχε διατυπώσει συγκεκριμένες απόψεις για την μερική μεταφορά νερού του Άνω Ρου του Αχελώου προς τη Θεσσαλία, με ταυτόχρονη υδροηλεκτρική αξιοποίηση του. Η αναγκαιότητα του έργου έχει τεκμηριωθεί διαχρονικά από κορυφαίους επιστήμονες και έχει στηριχθεί από επιστημονικούς φορείς (ΤΕΕ, ΓΕΩΤΕΕ κ.α.)

Παράγοντας ανάπτυξης

Όταν λέμε «μερική μεταφορά νερού από τον Αχελώο» εννοούμε την αξιοποίηση από τους Θεσσαλούς ενός μικρού μέρους των νερών του. Το ποσοστό αυτό είναι της τάξης του 14% του συνολικού ετήσιου όγκου των νερών που καταλήγει στη θάλασσα. Δηλαδή, 600 εκ. μ³ από τη μέση ετήσια συνολική παροχή του ποταμού (που είναι τα 4.030 εκ. μ³). Πληθώρα μελετών και στοιχείων αποδεικνύει ότι η ποσότητα αυτή, αποτελεί βασικό παράγοντα **περιβαλλοντικής αναβάθμισης** και **αναπτυξιακής αναγέννησης** της Θεσσαλίας, ενώ δεν έχει επιπτώσεις στην Αιτωλοακαρνανία.